

[Margrete Auken]

at mange er klar over, at der er alarmerende ting i gang, og jeg synes kun, at vi fra ganske få har oplevet, at der er blevet blokeret for videre samtale.

Nogle har flere lig i lasten end andre og er af samme grund også mere låst for, hvordan de kan komme videre, men det er kun ganske enkelte, som jeg har følt ikke orkede at gå ind og tage det her alvorligt. Og det synes jeg er så positivt, at det burde være det sidste, der blev sagt, i betragtning af hvor voldsomme ting vi står over for.

Men det ville jo være lidt arrogant ikke at svare på en række af disse ting, og der er bestemt også noget især til ministeren, jeg godt vil have sagt, så lad det alligevel blive til et par kommentarer til ordførerne.

Jeg vil først svare den konservative ordfører, som siger, at hovedforureningsproblemet er i de fattige lande. Det er det i nogle henseender, men lige præcis på drivhuseffekten er det sådan, at 5 pct. af verdens befolkning står for 25 pct. af CO₂-udslippet eller drivhusgasudslippet; det er USA's befolkning, det er altså ikke de fattigste mennesker i verden. Og det er et direkte citat fra rapporten. Det er bare lige til oplysning.

Jeg kunne forstå, at hverken De Konservative eller Centrum-Demokraterne eller Fremskridtspartiet rigtig troede, at man kunne stole på IPCC's rapport. Det må jeg så sige nå til. Jeg lader mig altså ikke anfægte af, at hr. Ole Bernt Henriksen ikke rigtig er sikker på, at verdens officielt udpegede klimaforskere har ret. De er selv ret sikre i deres meldinger.

Så har jeg en lille sætning til Centrum-Demokraterne om kernekraften. Jeg går ikke ind i debatten om kernekraft nu – vi kan ikke nå det, jeg ville gerne – men jeg synes, det ville være spændende at tage en rigtig ansvarlig miljødebat og økonomidebat om det. Kernekraften kan vistnok afløse maksimalt 10 pct. af CO₂-udslippet, hvis man udbygger totalt. Det vil koste 7-8 gange så meget som at satse på energieffektivisering og besparelser. Det viser sig jo også, at samfund, der satser på kernekraft, ikke er forsigtighedssamfund, men samfund på vild flugt fremad og derfor selvfølgelig også langt mere sårbare, end det danske er, over for de ændringer, der vil ramme os i løbet af kort tid, hvis vi ikke gør noget. Og med kort tid mener jeg i næste århundrede, hvad jo er om kort tid.

Lige kort til hr. Glønborg: Jeg har siddet og spekuleret meget længe over, hvad forskellen på politikere og agitatorer er, og så vil hr. Glønborg selvfølgelig ikke undre sig over, at jeg har svært ved at se den. Der er forskel på politikere og agitatorer på den ene side og teknokrater på den anden side. Men det er vores opgave, samtidig med at vi prøver at diskutere, hvordan vi kommer igennem med tingene, også at være med til at få holdninger til at blive til; hvilket jeg da i øvrigt vistnok ikke er uenig med hverken hr. Glønborg eller med miljøministeren i – for nu at tage det den vej rundt.

Og så vil jeg sige til hr. Glønborg, at vi jo så kan enes om at agitere for, at Folketingets medlemmer i det mindste bruger bussen ud til lufthavnen frem for at køre i hver sin taxa. Jeg ved, at hr. Glønborg også gør det, og det var måske bare et lillebitte sted, ikke stort og dramatisk, men sådan en anelse af omtænkthed, man kunne vise. Lad os sætte i gang med hån og spot og spe over dem, der ikke har fundet ud af at gå hen over gaden!

Så til ministeren: Jeg vil gerne sige først, at jeg faktisk ikke svarede på det med krigsmorale, fordi jeg ikke forstod, hvem polemikken var rettet imod. Jeg føler ikke, at den rammer mig i nogen henseende. Jeg er i den grad både bevidst om fortid og fremtid. At det, at man tør se de alvorlige ting i øjnene, skulle være ensbetydende med, at man så havde forkastet en langsigtet tankegang, kan jeg simpelt hen ikke få til at hænge sammen. Og når vi går ind på de konkrete kritikpunkter, ministeren er kommet med, er der ikke et eneste sted, hvor ministeren kan vise, at det, vi har foreslået konkret, rammer på den krigsagtige måde, ministeren siger. Jeg skal lige om lidt vende tilbage til nogle af de konkrete ting.

Det kan jo ikke nytte noget, vi tror, at vi kan afvise et problem ved at sige dommedagsprofet, for dommedagsprofeter har jo indimellem haft det med at få ret. Hvis jeg skal gå historien om dem igennem, så er det en ganske uhyggelig historie, hvor mange af de samfund, hvor de har været, ligger som ørkener nu. Det at få at vide, at nogle klartseende mennesker, i dette tilfælde altså eksperterne, fortæller os, hvordan verden ser ud, det siger ikke andet til os. Tør vi nu konfrontere os med det – deraf mit Jonasbillede – eller går vi i brædderne over for det og eventuelt folder hænderne og overlader det til Vorher-